

Arrest

nr. 202 725 van 19 april 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Y. GOORMANS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 23 oktober 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 21 september 2017 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 31 oktober 2017 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. GEENS, die *loco* advocaat Y. GOORMANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat T. SCHREURS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 4 april 2017 dient de verzoekende partij een aanvraag in tot het verkrijgen van een visum met het oog op gezinshereniging, bij de Belgische ambassade in Amman.

1.2. Op 21 september 2017 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing waarbij de aanvraag vermeld in punt 1.1. geweigerd wordt. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van artikel 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 08/07/2011 en in werking getreden op 22/09/2011;

Overwegende dat artikel 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de Belgische onderdaan, voor wat betreft de in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° tot 3° bedoelde familieleden, dient aan te tonen dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1,3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijlagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Overwegende dat bij de indiening van de visumaanvraag volgende documenten met betrekking tot de bestaansmiddelen van de te vervoegen persoon werden voorgelegd:

Loonfiches van de maanden januari 2017, februari 2017 en maart 2017

Oprichtingsakte van de nv ADS Market

Bewijs van toekenning van een btw-identificatienummer

Overwegende dat uit de voorgelegde documenten blijkt dat de te vervoegen persoon vennoot/bedrijfsleider is van de nv ADS Market;

Overwegende dat loonfiches van een bedrijfsleider opgemaakt door een boekhouder of een sociaal secretariaat, niet kunnen worden weerhouden als objectief verifieerbaar bewijs van bestaansmiddelen, aangezien zij worden opgemaakt op basis van gegevens die door de zelfstandig ondernemer zelf worden verstrekt;

Overwegende dat uit de oprichtingsakte van de nv ADS Market en het bewijs van toekenning van een btw-identificatienummer niet kan worden afgeleid over welk inkomen de te vervoegen persoon kan beschikken;

Overwegende, bijgevolg, dat niet werd aangetoond dat de te vervoegen persoon kan beschikken over stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen;

Deze visumaanvraag wordt derhalve geweigerd.

De andere voorwaarden werden echter niet onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe visumaanvraag de andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht.

Motivatie

Wettelijke referenties: Art. 40 ter

Beperkingen:

- Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ; gewijzigd door de wet van 08/07/2011. De Belgische onderdaan heeft niet aangetoond dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt zoals bepaald in artikel 40ter, alinéa 2.*
- Aangezien minstens aan één van de voorwaarden voorzien in hogervermeld artikel niet voldaan werd, wordt de visumaanvraag geweigerd. De andere voorwaarden werden echter niet nagekeken. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe visumaanvraag de andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht.”*

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 40ter en artikel 42, §1, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de

bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet alsook het beginsel van behoorlijk bestuur en de zorgvuldigheidsplicht.

De verzoekende partij licht haar enig middel toe als volgt:

“Art. 40ter §2 lid 2 wet 15/12/1980 bepaalt dat:

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg:

1°

beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid.

Bij de indiening van de visumaanvraag werden volgende documenten met betrekking tot de bestaansmiddelen van de te vervoegen persoon voorgelegd:

-loonfiches van de maanden januari 2017 tem maart 2017

-oprichtingsakte van de NV ADS MARKET

-bewijs van toekenning van een BTW-identificatienr.

Blijkens de oprichtingsakte is de te vervoegen persoon oprichter van de NV ADS MARKET. De NV ADS MARKET werd opgericht op 26 november 2014.

Blijkens de oprichtingsakte bedraagt het geplaatste kapitaal van de NV ADS MARKET 62.000,00 Eur., vertegenwoordigd door 3100 aandelen, waarvan de te vervoegen persoon over 310 aandelen, ofwel 10% beschikt.

De te vervoegen persoon is tot op heden mede-bestuurder van de NV ADS MARKET

Op basis van de loonfiches voor de maanden januari 2017 tem maart 2017 kan wel degelijk worden vastgesteld over welk inkomen de te vervoegen persoon beschikt.

De loonfiches zijn opgesteld door het sociaal secretariaat SECUREX, welke officiële bewijzen betreffen van de loonsverwerking en welke een objectief verifieerbaar bewijs van bestaansmiddelen vormen.

De argumentatie in de bestreden beslissing dat de loonfiches niet kunnen worden weerhouden als objectief verifieerbaar bewijs van bestaansmiddelen, aangezien zij worden opgemaakt op basis van gegevens die door de zelfstandige ondernemer zelf worden verstrekt, kan niet weerhouden worden.

Dat deze fiches werden opgesteld door een sociaal secretariaat dat wettelijk wordt erkend en onderhevig is aan controle en strikte naleving van de sociale wetgeving.

Het feit dat de loonfiches worden opgemaakt door het sociaal secretariaat vormt een bewijs dat het nettoloon daadwerkelijk betaald wordt door de werkgever.

Uit de loonfiches blijkt tevens dat de te vervoegen persoon sedert 1 juli 2015 in dienst is bij de NV ADS MARKET.

Uit de loonfiches blijkt tevens dat de te vervoegen persoon een netto loon ontvangt tbv 1.403,95 Eur. + 125,00 Eur. diverse voordelen = 1.528,95 Eur.

Uit de loonfiches blijkt tevens dat de te vervoegen persoon een bedrijfsvoorheffing afdraagt tbv 196,05 Eur.

Door te bepalen dat de stabiele en toereikende bestaansmiddelen van de gezinshereniger ten minste moeten gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in art. 14, § 1, 3°, W. 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie, heeft de wetgever een referentiebedrag willen vaststellen. Aldus heeft die bepaling tót gevolg dat de overheid die de aanvraag tót gezinshereniging moet onderzoeken, geen verder onderzoek moet doen naar de bestaansmiddelen indien de gezinshereniger over een inkomen beschikt dat gelijk is of hoger dan het beoogde referentiebedrag. Artikel 40ter, tweede lid, eerste streepje, W. 15 december 1980 heeft niet tót gevolg dat de gezinshereniging wordt verhinderd indien het inkomen van de gezinshereniger lager is dan het vermelde referentiebedrag. In dat geval moet de bevoegde overheid, volgens art. 42, § 1, tweede lid, W. 15 december 1980, in het concrete geval en op basis van de eigen behoeften van de Belg en van zijn familieleden, bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder dat de familieleden ten laste vallen van de openbare overheden (GwH, 26 september 2013, nr. 121/2013, overw. B.55.2; GwH, 19 december 2013, nr. 167/2013, overw. B.7.6).

In eerste instantie is het inkomen waarover de te vervoegen persoon beschikt hoger dan het beoogde referentiebedrag bedoeld in art. 14, § 1, 3°, W. 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie; Uit de loonfiches blijkt tevens dat de te vervoegen persoon een netto loon ontvangt tbv 1.403,95 Eur. + 125,00 Eur. diverse voordelen = 1.528,95 Eur.

De overheid diende bijgevolg geen verder onderzoek te doen naar de bestaansmiddelen.

Voor zover de inkomsten van de te vervoegen persoon het beoogde referentiebedrag bedoeld in art. 14, § 1, 3°, W. 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie niet overschrijden, moet de

bevoegde overheid, volgens art. 42, § 1, tweede lid, W. 15 december 1980, in het concrete geval en op basis van de eigen behoeften van de Belg en van zijn familieleden, bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder dat de familieleden ten laste vallen van de openbare overheden.

Er dient te worden vastgesteld dat de overheid in de bestreden beslissing heeft nagelaten in het concrete geval en op basis van de eigen behoeften van de Belg en van zijn familieleden, te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder dat de familieleden ten laste vallen van de openbare overheden.

De overheid heeft nagelaten een behoefteanalyse te maken.

Evenmin heeft de overheid in de bestreden beslissing bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid; in casu ontvangt de te vervoegen persoon een netto loon ontvangt als bedrijfsleider tbv 1.403,95 Eur. + 125,00 Eur. diverse voordelen = 1.528,95 Eur. en dit reeds sedert 1 juli 2015.

Dat de tewerkstelling van de te vervoegen persoon derhalve niet recent is en de te vervoegen persoon wel degelijk de stabiliteit en regelmatigheid van de bestaansmiddelen wordt aangetoond.”

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

*In casu dient te worden vastgesteld dat de bestreden weigeringsbeslissing zowel in rechte als in feite is gemotiveerd. Uit het betoog van de verzoekende partij blijkt dat zij de motieven van deze beslissing kent en begrijpt. Zij is er immers in geslaagd middelen aan te wenden die de deugdelijkheid van de opgegeven motieven betreffen. Het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is *in casu* dus bereikt.*

Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

2.3. Waar de verzoekende partij inhoudelijke argumenten ontwikkelt tegen de bestreden weigeringsbeslissing, voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Wat betreft de aangevoerde schending van de zorgvuldigheidsplicht moet erop worden gewezen dat dit beginsel van behoorlijk bestuur de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenfinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Nazicht van de materiële motiveringsplicht en van de zorgvuldigheidsplicht houdt *in casu* eveneens nazicht in van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, waarvan de verzoekende partij tevens de schending aanvoert, daar de bestreden weigeringsbeslissing op deze bepaling is gestoeld. Artikel 40ter van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1.

De familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, van een Belg die zijn recht op vrij verkeer heeft uitgeoefend overeenkomstig het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, zijn onderworpen aan dezelfde bepalingen als de familieleden van een burger van de Unie.

§ 2.

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie :

1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

2° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4°, mits het de vader en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument en zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen.

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg :

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijlagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Deze voorwaarde is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3°, de Belg vergezellen of zich bij hem voegen.

2° beschikt over voldoende huisvesting die hem in staat stelt zijn familielid of familieleden die hem vergezellen of zich bij hem voegen te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden opgelegd aan een onroerend goed dat als hoofdverblijfplaats wordt verhuurd zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2, van het Burgerlijk Wetboek. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de Belg bewijst dat het onroerend goed aan de opgelegde voorwaarden voldoet.

3° beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. Als een attest van geen huwelijksbeletsel is afgegeven, wordt er naar aanleiding van het onderzoek van een aanvraag tot gezinshereniging gebaseerd op het voltrokken huwelijk, waarvoor het attest is afgegeven, geen nieuw onderzoek uitgevoerd, tenzij er nieuwe gegevens zijn.

Wat de personen betreft bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2°, moeten de echtgenoten of de partners beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. Deze minimumleeftijd wordt echter teruggebracht tot achttien jaar indien de echtelijke band of het geregistreerd partnerschap dat als gelijkwaardig wordt beschouwd met het huwelijk reeds vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging bestond of indien ze, in het geval van een wettelijk geregistreerd partnerschap, bewijzen dat ze vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging minstens één jaar hebben samengewoond.

Onverminderd de artikelen 42ter en 42quater, kan aan het verblijf van een familielid van een Belg ook een einde worden gemaakt wanneer de voorwaarden van het tweede lid niet meer zijn vervuld.”

Uit lezing van artikel 40bis, §2, 1° *iuncto* artikel 40ter, §1 en §2 van de Vreemdelingenwet volgt dat in het kader van een aanvraag van een verblijfskaart als familielid van een EU-onderdaan c.q. Belgische onderdaan, m.n. in de hoedanigheid van echtgenote, op cumulatieve wijze aan de volgende voorwaarden moet worden voldaan:

- de Belgische referentiepersoon moet beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen, en;
- de Belgische referentiepersoon moet beschikken over behoorlijke huisvesting en een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt.

2.4. *In casu* wordt de aanvraag van een visum geweigerd omdat de verwerende partij oordeelt dat niet wordt bewezen dat de Belgische referentiepersoon in wiens functie de aanvraag wordt ingediend, voldoet aan de criteria met betrekking tot de bestaansmiddelen. De verwerende partij motiveert dit door te stellen dat niet werd aangetoond dat de te vervoegen persoon kan beschikken over stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen, daar de uit de door de verzoekende partij voorgelegde documenten met betrekking tot de bestaansmiddelen van de te vervoegen persoon blijkt dat voormelde persoon venoot/bedrijfsleider is van de nv ADS Market en dat de voorgelegde loonfiches opgemaakt door een boekhouder of sociaal secretariaat niet kunnen worden weerhouden als objectief verifieerbaar bewijs van bestaansmiddelen aangezien zij worden opgemaakt op basis van gegevens die door de zelfstandige ondernemer zelf worden verstrekt en dat uit de voorgelegde oprichtingsakte van de nv ADS Market en het bewijs van toekenning van een btw-identificatienummer niet kan worden afgeleid over welk inkomen de te vervoegen persoon kan beschikken.

2.5. Uit het administratief dossier en de bestreden weigeringsbeslissing blijkt dat de verzoekende partij volgende documenten had neergelegd inzake de bestaansmiddelen in functie van haar aanvraag voor een visum gezinshereniging van 4 april 2017:

- Loonfiches van de maanden januari 2017, februari 2017 en maart 2017
- Oprichtingsakte van de nv ADS Market
- Bewijs van toekenning van een btw-identificatienummer.

De verzoekende partij betwist niet dat dit de enige documenten zijn die zij heeft neergelegd inzake de bestaansmiddelen van de Belgische referentiepersoon.

2.6. In de bestreden beslissing wordt niet ontkend dat de te vervoegen persoon blijkens de oprichtingsakte oprichter is van nv ADS Market, noch dat deze nv werd opgericht op 26 november 2014, noch dat de te vervoegen persoon tot op heden medebestuurder is van de nv ADS Market. De verzoekende partij betwist voorts het motief dat uit de door haar voorgelegde documenten blijkt dat de te vervoegen persoon vennoot/bedrijfsleider is van de nv ADS Market, niet. Evenmin betwist zij dat uit het bewijs van toekenning van een btw-identificatienummer niet kan worden afgeleid over welk inkomen de te vervoegen persoon kan beschikken.

2.7. De verzoekende partij betoogt dat blijkens de oprichtingsakte het geplaatste kapitaal van de nv ADS Market 62.000 EUR bedraagt, vertegenwoordigd door 3100 aandelen, waarvan de te vervoegen persoon over 310 aandelen, ofwel 10% beschikt, doch laat na aan te tonen op welke wijze deze gegevens, die blijken uit de oprichtingsakte, de motieven van de bestreden beslissing weerleggen of ontkrachten. Zij verduidelijkt niet op welke wijze deze gegevens relevant zouden zijn voor het beoordelen van het beschikken door de te vervoegen persoon over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Zij toont immers geenszins aan dat het bezitten van aandelen op zich kan beschouwd worden als stabiele en regelmatige bestaansmiddelen. De verzoekende partij toont aldus geenszins aan dat, in tegenstelling tot wat wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing, uit de oprichtingsakte kan worden afgeleid over welk inkomen de te vervoegen persoon kan beschikken.

2.8. Voorts betoogt de verzoekende partij dat op basis van de loonfiches van de maanden januari 2017 tot en met maart 2017 wel degelijk kan worden vastgesteld over welk inkomen de te vervoegen persoon beschikt, dat de loonfiches zijn opgesteld door het sociaal secretariaat SECUREX, welke officiële bewijzen betreffen van loonsverwerking en welke een objectief verifieerbaar bewijs van bestaansmiddelen vormen. Zij vervolgt dat deze fiches werden opgesteld door een sociaal secretariaat dat wettelijk wordt erkend en onderhevig is aan controle en strikte naleving van de sociale wetgeving en dat het feit dat de loonfiches worden opgemaakt door het sociaal secretariaat een bewijs vormt dat het nettoloon daadwerkelijk betaald wordt door de werkgever. Zij wijst erop dat uit de loonfiches blijkt dat de te vervoegen persoon sedert juli 2015 in dienst is bij nv ADS Market, dat hij een nettoloon ontvangt van 1403,95 EUR en 125 EUR diverse voordelen wat 1528,95 EUR is, dat uit de loonfiches tevens blijkt dat de te vervoegen persoon een bedrijfsvoorheffing afdraagt ten bedrage van 196,05 EUR. De verzoekende partij wijst erop dat het inkomen waarover de te vervoegen persoon beschikt hoger is dan het beoogde referentiebedrag, dat uit de loonfiches blijkt dat hij een nettoloon ontvangt van 1528,95 EUR en dat de overheid bijgevolg geen verder onderzoek diende te doen naar de bestaansmiddelen.

De verzoekende partij betwist niet dat de te vervoegen persoon een bedrijfsleider is en erkent dat de loonfiches werden opgesteld door een sociaal secretariaat.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij niet aantoonde dat de verwerende partij in de bestreden beslissing op onzorgvuldige wijze of foutief of kennelijk onredelijk vaststelde betreffende de voorgelegde loonfiches dat deze de loonfiches van een bedrijfsleider betreffen die werden opgemaakt door een boekhouder of een sociaal secretariaat en dat deze niet kunnen aanvaard worden als objectief verifieerbaar bewijs van bestaansmiddelen aangezien zij worden opgemaakt op basis van gegevens die door de zelfstandige ondernemer zelf worden verstrekt. De voormelde "loonfiches" worden immers door het sociaal secretariaat opgesteld op basis van de informatie en stukken die de referentiepersoon zelf doorgeeft. Dat deze fiches werden opgesteld door een sociaal secretariaat, dat wettelijk wordt erkend en onderhevig is aan controle en strikte naleving van de sociale wetgeving en dat de loonfiches officiële bewijzen van loonsverwerking zijn, verandert niets aan dit gegeven. Elke zelfstandige of bedrijfsleider kan immers in principe simpelweg verklaren zichzelf een bepaald loon uit te betalen. De Raad vestigt er de aandacht op dat verzoekende partij in het kader van haar aanvraag geen bewijzen van financiële transacties, zoals bijvoorbeeld rekeninguittreksels, heeft voorgelegd waaruit blijkt dat de zelfstandige referentiepersoon zichzelf daadwerkelijk maandelijks het vermelde loon zou uitkeren. Bij gebrek aan

dergelijke concrete bewijzen kon de verwerende partij derhalve enkel op basis van de voorgelegde “loonfiches” niet nagaan welk bedrag de referentiepersoon werkelijk maandelijks ontvangt. Door louter te stellen dat de “loonfiches” een objectief bewijs van bestaansmiddelen vormen, beperkt de verzoekende partij zich tot het tegenspreken van de bevindingen van de verwerende partij en betwist, laat staan weerlegt zij geenszins de motieven van de bestreden beslissing.

De Raad stelt verder vast dat verzoekende partij niet kan worden bijgetreden in haar stelling dat het feit dat de loonfiches worden opgemaakt door het sociaal secretariaat een bewijs vormt dat het nettoloon daadwerkelijk betaald wordt door de werkgever en dat uit de loonfiches blijkt dat te vervoegen persoon een nettoloon van 1528,95 EUR ontvangt. Ofschoon deze fiches werden opgesteld door een sociaal secretariaat, dient te worden opgemerkt dat de vermelding ‘netto’ geenszins slaat op het ‘loon’ zoals dit wel geldt voor loonfiches van werknemers. *In casu* blijkt uit de fiches dat op het brutobedrag een bedrijfsvoorheffing gebeurde, zoals ook aangegeven door de verzoekende partij in haar verzoekschrift, maar dit leidt er geenszins toe te besluiten dat de netto-vergoeding vermeld op de fiches het nettobedrag van de bezoldiging van genoemde persoon betreft, dat daadwerkelijk wordt uitbetaald. De verzoekende partij gaat er aan voorbij dat de referentiepersoon als bedrijfsleider, dus als zelfstandige, nog sociale bijdragen dient te betalen, die nog niet van het bedrag van de netto-vergoedingen zijn afgetrokken. De zelfstandige dient hieromtrent zelf een regeling te treffen, die los staat van de fiches en waaromtrent op de bezoldigingsfiches geen vermeldingen worden opgenomen. Eveneens moeten op deze bedragen nog belastingen worden geheven (personenbelasting). De voorgelegde fiches bieden ook wat deze bijkomende kosten betreft geen duidelijkheid. De verzoekende partij toont geenszins aan dat het bedrag op de ‘loonfiches’ van de Belgische referentiepersoon ook het werkelijk uitbetaalde nettobedrag is. De Raad herhaalt dat de verzoekende partij in het kader van haar aanvraag geen bewijzen van financiële transacties heeft voorgelegd waaruit blijkt dat de zelfstandige referentiepersoon zichzelf daadwerkelijk maandelijks het vermelde nettoloon zou uitkeren.

De verzoekende partij kan dan ook niet dienstig voorhouden dat uit de loonfiches blijkt dat de te vervoegen persoon 1528,95 EUR nettoloon ontvangt zodat het inkomen waarover de te vervoegen persoon beschikt hoger is dan het referentiebedrag en de overheid geen verder onderzoek diende te doen.

De verzoekende partij kan voorts dan ook niet dienstig betogen dat op basis van de loonfiches van de maanden januari 2017 tot en met maart 2017 wel degelijk kan worden vastgesteld over welk inkomen de te vervoegen persoon beschikt.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij *in casu* – rekening houdend met de documenten en elementen waarover zij beschikte ten tijde van het nemen van de bestreden weigeringsbeslissing – geheel terecht besluit dat de loonfiches van een bedrijfsleider opgemaakt door een boekhouder of een sociaal secretariaat niet kunnen aanvaard worden als objectief verifieerbaar bewijs van bestaansmiddelen aangezien zij worden opgemaakt op basis van gegevens die door de zelfstandige ondernemer zelf worden verstrekt.

2.9. Artikel 42, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarvan de verzoekende partij de schending aanvoert, luidt als volgt:

“Indien aan de voorwaarde van het toereikend karakter van de bestaansmiddelen bedoeld in de artikelen 40bis, § 4, tweede lid, en 40ter, § 2, tweede lid, 1°, niet is voldaan, dient de minister of zijn gemachtigde, op basis van de eigen behoeften van de burger van de Unie die vervoegd wordt en van zijn familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. De minister of zijn gemachtigde kan hiervoor alle bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, doen overleggen door de vreemdeling en door elke Belgische overheid.”

De verzoekende partij stelt vast dat de overheid in de bestreden beslissing heeft nagelaten in het concrete geval en op basis van de eigen behoeften van de Belg en van zijn familieleden, te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder dat de familieleden ten laste vallen van de openbare overheden, dat de overheid nagelaten heeft een behoeftanalyse te maken.

Nu de verzoekende partij er niet in slaagt de motieven te weerleggen dat de loonfiches van een bedrijfsleider opgemaakt door een boekhouder of een sociaal secretariaat niet kunnen aanvaard worden

als objectief verifieerbaar bewijs van bestaansmiddelen aangezien zij worden opgemaakt op basis van gegevens die door de zelfstandige ondernemer zelf worden verstrekt en dat uit de oprichtingsakte van de nv ADS Market en het bewijs van toekenning van een btw-identificatienummer niet kan worden afgeleid over welk inkomen de te vervoegen persoon kan beschikken, wordt niet ingezien waarom de verwerende partij een behoefteanalyse of een onderzoek naar de concrete situatie van het gezin had moeten voeren. Een gebrek aan bewijs van bestaansmiddelen in de zin van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet impliceert namelijk de afwezigheid van elk bestaansmiddel, zoals gedefinieerd in artikel 40ter van de Vreemdelingenwet en wanneer deze bestaansmiddelen onbestaande zijn, komt het immers evident voor dat zij ook onvoldoende zijn om te voorkomen dat de verzoekende partij, als echtgenote van de Belgische onderdaan, ten laste zou vallen van de openbare overheden (cf. RvS 11 juni 2013, nr. 223.807).

2.10. Waar de verzoekende partij tot slot nog stelt dat de overheid in de bestreden beslissing bij het beoordelen van de bestaansmiddelen evenmin rekening heeft gehouden met hun aard en regelmatigheid, waarbij zij er opnieuw op wijst dat de te vervoegen persoon als bedrijfsleider een nettoloon ontvangt van 1528,95 EUR sinds 1 juli 2015, en dat de tewerkstelling van de referentiepersoon derhalve niet recent is en dat wel degelijk de stabiliteit en regelmatigheid van de bestaansmiddelen wordt aangetoond, herhaalt de Raad dat verzoekende partij er niet in slaagt de motieven te weerleggen dat de loonfiches van een bedrijfsleider opgemaakt door een boekhouder of een sociaal secretariaat niet kunnen aanvaard worden als objectief verifieerbaar bewijs van bestaansmiddelen aangezien zij worden opgemaakt op basis van gegevens die door de zelfstandige ondernemer zelf worden verstrekt en dat uit de oprichtingsakte van de nv ADS Market en het bewijs van toekenning van een btw-identificatienummer niet kan worden afgeleid over welk inkomen de te vervoegen persoon kan beschikken. De Raad ziet dan ook niet in van welke bestaansmiddelen de aard en de regelmatigheid had moeten in rekening worden gebracht, nu geen bewijs voorligt van bestaansmiddelen. Een gebrek aan bewijs van bestaansmiddelen in de zin van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet impliceert namelijk de afwezigheid van elk bestaansmiddel, zoals gedefinieerd in artikel 40ter van de Vreemdelingenwet.

2.11. De verzoekende partij maakt een schending van de materiële motiveringsplicht, van de artikelen 40ter en 42, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheidsbeginsel niet aannemelijk.

Voor het overige laat de verzoekende partij na aan te geven welke andere beginselen van behoorlijk bestuur of algemene rechtsbeginselen ze geschonden acht en de wijze waarop de bestreden beslissing andere beginselen van behoorlijk bestuur schendt. Een middel dat gesteund is op de schending van een (algemeen) beginsel van behoorlijk bestuur, waaromtrent geen nadere aanduidingen worden verschaft, is onontvankelijk (RvS 16 februari 1999, nr. 78.751). Dit onderdeel van het middel is derhalve onontvankelijk.

2.12. Het enig middel is, in de mate het ontvankelijk is, ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien april tweeduizend achttien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER